

dette høje Ting som i det andet høje Ting, at disse det ærede Medlems Anskuelse ikke har fundet Tilslutning fra nogen Side udenfor hans egen Gruppe. Jeg skønner ikke, at det med nogen Ret kan siges, at f. Eks. den Købmand, som i sin Virksomhed beskæftiger 3 Handelskommisser, ikke yder noget Bidrag til Arbejdsløsheden for Handels- og Kontor-medhjælpernes Gruppe ved at afskedige disse Arbejdere, medens det derimod skulde være Tilfældet for den Arbejdsgiver, som beskæftiger 6 Handelsmedhjælperne. Det synes mig at være et Ræsonnement af ganske vidunderlig Beskaffenhed, og fordi jeg ikke kan se nogen virkelig saglig Begrundelse derfor, har jeg tilladt mig — det gjorde jeg allerede under Behandlingen i dette høje Ting, men ogsaa under Behandlingen i det andet høje Ting — at antyde, at der maatte være andre Grunde, eventuelt Grunde, som havde en mere politisk end saglig Karakter; og saaledes som jeg gjorde Rede for mine Tanker om de Grunde, der var for det radikale Venstre til gennem sin Repræsentant i Udvalget og sin Ordfører at fremsætte dette Forslag, fandt jeg fuld Tilslutning fra Partiets Ordfører i det høje Landsting. Hr. Landstingsmand Gunnar Fog-Petersen sagde udtrykkelig, efter at jeg havde udtalt, at naar dette Forslag ikke kunde finde Tilslutning, og naar han derefter kunde gaa ud i Landet og slaa sig for sit Bryst og sige: Se, det vilde jeg have fritaget jer for, men det vilde de andre Partier ikke — saa var vel sagtens Hensigten naaet: Ganske rigtigt, netop! Derfor tror jeg, at denne Side af Sagen er der ikke stor Grund til at fæste sin Opmærksomhed yderligere ved. Der har ikke fra nogen Side hverken her i Salen eller i Landstingssalen været Tilslutning til de pseudosaglige Betragtninger, som er fremført til Støtte for dette Forslag.

Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard talte fremdeles igen om Nødhjælpsarbejder til nedsat Lønning og tog atter Afstand fra Arbejder, som skulde udføres paa dette Vilkaar, og det samme var jo det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen inde paa, om end jeg ikke var ganske klar over, om det var Kontrollkortene, som det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen mente var Skæret, paa hvilket Enigheden var strandet, eller om det ogsaa var Nødhjælpsarbejderne. Jeg tror, at det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen holdt paa det første, og hvis jeg har Ret deri, saa kan jeg sige, at det ikke er nogen tilstrækkelig fyldestgørende Redegørelse for

Aarsagerne til Overenskomstens Stranding; thi det var i Virkeligheden Nødhjælpsarbejderne, man vendte sig stærkt imod, men ikke de Bestemmelser, som det ærede Medlem Hr. Dahlgaard her omtaler, de Bestemmelser, som udtaler, at det skal være fordelagtigere at være beskæftiget ved et Nødhjælpsarbejde end at være henvist til at leve af Understøttelser, men at Arbejdsvilkaarene paa den anden Side skal være saaledes, at der ligger et Incitament for Arbejderne til snarest muligt igen at søge ud paa det private Arbejdsmarked. Det var egentlig ikke det, man saa meget vendte sig imod, som det var Sammensætningen af Amdsudvalgene og den Beføjelse, der skulde gives disse Udvalg. Jeg maa derom sige, at jeg har været rede til baade at forhandle om Sammensætningen af disse Amdsudvalg og at forhandle om den Beføjelse, der skulde gives dem, jeg har været rede til at imødekomme Forslag med Hensyn til Sammensætningen, som har været stillet fra radikal Side, og jeg har været rede til at stille Ændringsforslag med Hensyn til disse Amdsudvalgs Beføjelse, som man i hvert Fald fra det radikale Venstres Side kunde acceptere i Henhold til Ordførerens Udtalelse derom.

Men alle Forsøg i saa Henseende er blevet ganske og pure afvist fra Socialdemokratiets Side. Det, som man fra Socialdemokratiets Side har hævdet, at man skulde naa frem til, var dette, afgørende at lægge det i Arbejdernes Haand at træffe Bestemmelse om, paa hvilke Vilkaar Nødhjælpsarbejder ud over Landet maatte blive udført. Man har stillet Krav om en kvalificeret Majoritet ved Afgørelser, som blev truffet i Amdsudvalgene, og dette har man ganske naturligt fra anden Side ikke kunnet tiltræde. Men vilde man have nøjedes med, hvad man ved Afgørelser i øvrigt dog hævder er det rette og det, man bøjer sig for, en Flertalsafgørelse, saa er det klart, at saa vilde jeg med det samme — hvilket man fra den Side vidste — være rede til at acceptere Ændringer, som væsentligt begrænsede Beføjelsen, som disse Amdsudvalg vilde faa.

Det er ganske rigtigt, som det ærede Medlem Hr. Dahlgaard siger, at i Bemærkningerne til Lovforslaget er der peget paa den Jensen-Sønderupske Plan for Nødhjælpsarbejders Afløsning som den, der hyppigt vilde blive bragt til Anvendelse. Men jeg har udtrykkelig derom sagt, at Grunden dertil er den, at jeg tænkte mig, at en hel Del af disse Arbejder vilde blive Jordarbejder, og at man ved mange af disse